

- 2) Dreptul Uniunii și în special articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care aplică cetățenilor Uniunii și membrilor familiei acestora care nu s-au conformat unei decizii de încetare a șederii pentru motive de ordine publică sau de securitate publică o dispoziție identică cu cea care se aplică resortisanților statelor terțe aflați în aceeași situație în ceea ce privește termenul maxim de detenție în vederea îndepărtării, și anume opt luni?

(¹) JO 2004, L 158, p. 77.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 1 octombrie 2019 – Procedură penală privind pe HP

(Cauza C-724/19)

(2019/C 413/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Partea din procedura principală

HP

Întrebările preliminare

Este conformă cu articolul 2 litera (c) punctul (i) din Directiva 2014/41 (¹) și cu principiul echivalenței o normă de drept național (articolul 5 alineatul 1 punctul 1 din Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane [Legea privind ordinul european de anchetă]), potrivit căreia, în cursul urmăririi penale, procurorul este autoritatea competentă să emită un ordin european de anchetă referitor la comunicarea unor date privind istoricul traficului și al localizării în legătură cu telecomunicațiile, în condițiile în care, în situații identice pe plan intern, autoritatea competentă este instanța judecătorească?

Recunoașterea unui asemenea ordin european de anchetă de către autoritatea competentă din statul executant (procurorul sau judecătorul însărcinat cu cercetarea judecătorească) înlocuiește mandatul judiciar care este necesar potrivit dreptului național din statul emitent?

(¹) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO 2014, L 130, p. 1).